

คู่มือฉบับย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

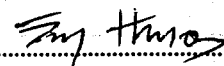
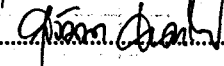
จรัสรัก ห้วยหงษ์ทอง : แนวทางการพัฒนาจุดเชื่อมต่อการขนส่งผู้โดยสารทางน้ำและทางบกตามแนวแม่น้ำเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร (DEVELOPMENT GUIDELINES FOR WATER AND LAND CONNECTING POINTS OF PASSENGERS ALONG THE CHAO PHRAYA RIVER BANGKOK METROPOLIS) อ.ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา ธาดานิติ, 177 หน้า. ISBN 974-333-089-5.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการขนส่งผู้โดยสาร ณ ท่าเรือริมฝั่งแม่น้ำไปยังจุดหมายปลายทาง ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการขนส่งผู้โดยสาร ตลอดจนประมาณการแนวโน้มการขนส่งผู้โดยสารทางน้ำ และ ทางบกในอนาคต โดยนำผลจากการศึกษาดังกล่าวมาเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาจุดเชื่อมต่อการขนส่งผู้โดยสารทางน้ำกับทางบกให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการศึกษาพบว่าลักษณะการเดินทางและการขนส่งผู้โดยสาร ณ จุดเชื่อมต่อซึ่งได้แก่ ท่าเรือ จะหนาแน่นเป็นพิเศษในช่วงเวลาเร่งด่วนเช้า-เย็นของวันทำงาน การเดินทางส่วนใหญ่จะมีจุดเริ่มต้น หรือ จุดปลายทางของการเดินทางใกล้กับเส้นทางน้ำ ซึ่งการเดินทางเข้าและออกจากท่าเรือคนส่วนใหญ่มักจะเลือกใช้ระบบขนส่งสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้รถประจำทาง สำหรับการเลือกใช้พาหนะ และ จำนวนการต่อพาหนะขึ้นอยู่กับระยะทางใกล้ไกลระหว่าง ท่าเรือ และ จุดต้นทางปลายทาง ส่วนวิธีที่มีการให้บริการของท่าเรือจะขึ้นอยู่กับเส้นทางบริการของการขนส่งสาธารณะและความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่ สำหรับปัญหาที่พบในการขนส่งผู้โดยสารมีทั้งปัญหาที่เกิดบริเวณจุดเชื่อมต่อการเดินทางทางน้ำและบกซึ่งได้แก่ ท่าเรือ และ ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง ปัญหาที่เกิดขึ้นที่ท่าเรือจะมีทั้งปัญหาโดยรวมและปัญหาที่เกิดขึ้นกับท่าเรือที่มีขนาดจำนวนผู้ใช้บริการต่างกัน ปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งทางกายภาพ และ การจัดการ ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณความต้องการในการเดินทางที่มีเป็นจำนวนมากเกินความสามารถของระบบให้บริการการเดินทางที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจะรองรับได้ สาเหตุของปัญหาเหล่านี้มาจากการขาดการวางแผนด้านการเดินทาง และ การขนส่งที่เหมาะสมส่วนแนวโน้มการขนส่งผู้โดยสารทางน้ำและทางบกในอนาคต จากการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆได้แก่ แนวโน้มการใช้ที่ดินและการขยายตัวของเมือง ระบบขนส่งในอนาคต แนวโน้มปริมาณผู้โดยสารทางน้ำ นโยบายส่งเสริมการเดินทางทางน้ำ ตลอดจนการพิจารณาโอกาสการพัฒนาการสัญจรทางน้ำ พบว่า การขนส่งผู้โดยสารจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ผลที่ตามมา คือ ปริมาณการเดินทาง และ ความต้องการในการรองรับการเดินทางตลอดจนสภาพปัญหาที่ย่อมเพิ่มขึ้นตามมาเช่นเดียวกัน

ดังนั้นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาจึงมุ่งแก้ไขปัญหในปัจจุบัน และ ป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะจุดเชื่อมต่อซึ่งเป็นแหล่งรวมผู้โดยสารและกิจกรรมการเดินทาง แนวทางที่เสนอจะยึดหลักในการปรับปรุงโดยการลดความแออัดของท่าเรือ ส่งเสริมความสะดวกในการเข้าถึง การจัดระเบียบกิจกรรมในพื้นที่ การเพิ่มความสะดวกราบรื่นและความปลอดภัยในการเดินทาง การจัดบริการสาธารณะในการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง และ การสร้างทัศนียภาพที่ดึงดูดใจในการเข้ามาใช้ท่าเรือ การนำเสนอได้เสนอแนวทางในการพัฒนาทั้งท่าเรือโดยทั่วไป และ ท่าเรือขนาดต่างกันโดยเสนอแนะทั้งทางด้านกายภาพและด้านการจัดการ นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำและทางบกที่เกี่ยวข้อง จากแนวทางการพัฒนาดังกล่าวจะเป็นการสนับสนุนการใช้ระบบการขนส่งผู้โดยสารทางน้ำ และ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพระบบการสัญจรของเมือง

ภาควิชา การวางแผนภาคและเมือง
สาขาวิชา การวางผังเมือง
ปีการศึกษา 2542

ลายมือชื่อนิสิต 
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม -